

3 И като видѣ че е угодно на Иудей-тъ, при-
 4 лужи да улови и Петра; (а бѣхъ дни-тъ
 на бесквасны-тъ хлѣбове;) *Когото хванъ,
 и хвърли въ тъмницѣ, и прѣдаде го на че-
 5 тыри четворицы войны да го вардятъ, съ
 намѣрене да го изведе прѣдъ народъ-тъ
 6 подиръ Пасехъ-тъ. И тѣй Петра вардѣхъ
 въ тъмницѣ-тъ, а отъ церквѣ-тъ ставаше
 усердна молба глѣмъ Бога за него.
 7 И когато щѣше Иродъ да го изведе,
 прѣзъ тѣзи ноцъ Петръ спѣше между
 8 двамъ войны, врзанъ съ двѣ вериги, и
 стражари прѣдъ врата-та вардѣхъ тъм-
 9 ницѣ-тъ. И ето, *ангелъ Господень прѣд-
 станъ, и свѣтлина осяя стаѣ-тъ; и *ан-
 гелъ-тъ* като побута Петра по ребра-та,
 разбуди го, и рече му: Ставай скоро; и
 8 спади хъ веригы-тъ отъ рацѣ-тъ му. И
 рече му ангелъ-тъ: Опаши ся, и обуи
 9 сандалия-та си; и стори така: и казува
 му: Облѣчи дрехъ-тъ си, и сла вслѣдъ
 9 мене. И *Петръ* излѣзе и отиваше вслѣдъ
 него, и ^бне знаеше че е истинно това
 което ставаше отъ ангела, но мысляше
 10 си ^вче видѣше види. А като прѣминъхъ
 първъ-тъ стражъ и вторъ-тъ, дойдохъ
 до желѣзны-тъ врата, които водятъ глѣмъ
 11 градъ-тъ, *и тѣ имъ ся отвори хъ отъ
 самосебе ся; и *отъ тамъ* като излѣзо хъ,
 изминъхъ еднъ улицъ, и тутакси ангелъ-
 12 ть отекши отъ него. И Петръ дойде въ
 себе си и рече: Сега наистинъ знаѣхъ, че
 13 *Господь проводи ангела своего, и ^вмя
 избави изъ рѣкъ-тъ Иродовъ, и отъ
 14 всичко-то очакваніе на Иудейскій-тъ на-
 родъ. И като си помысли, ^бдойде въ къ-
 щѣ-тъ на Маріѣ майкѣ-тъ ^вна Иоанна,
 нарицаемаго Марка, дѣто имаше мнозина
 13 събраши та ся ^вмоляхъ Богу. И когато
 похлопа Петръ на пѣтны-тъ врата, при-
 14 стѣжи една слугиня на име Рода да по-
 14 стѣжи *кой е*. И щомъ позна Петровъ-тъ
 гласъ, отъ радость не отвори врата-та,
 15 но затвече ся и даде извѣстіе че Петръ
 стои прѣдъ врата-та. А тѣй и рекохъ: Ты
 16 си луда; но тя потвърдяваше че *това*
що имъ казува е така. А тѣ думо хъ: Не-
 17 говъ-тъ *ангелъ е. А Петръ стоеше та
 хлопаше; и като отвори хъ, видѣхъ го и
 17 смаяхъ ся. И като имъ ^впомаха съ рѣкъ
 да млчатъ, расказа имъ какъ го изведе
 Господь изъ тъмницѣ-тъ; и рече: Извѣ-
 18 стѣте това на Іакова и на брѣлія-та. А
 той излѣзе та отиде на друго мѣсто. А
 като сънхъ, станъ голѣмо смущеніе ме-

19 жду войны-тъ, кждѣ ся днѣжъ Петръ. И
 като го потърси Иродъ и ^вго не намери,
 испита стражари-тъ и повелѣ да ги по-
 20 губятъ; а *той* слѣзе отъ Иудейхъ въ Ке-
 саріѣ; и *тамъ* живѣше.
 20 А Иродъ бѣше много гнѣвнъ на Ти-
 рѣяны-тъ и Сидоняны-тъ; и тѣ дойдохъ
 единодушно при него, и като убѣди хъ
 21 Блѣста, постелиникъ-тъ царевъ, просѣхъ
 миръ; защото тѣхна-та ^вобласть ся хра-
 няше отъ царевъ-тъ. И въ единъ опре-
 22 денъ день Иродъ, облѣченъ въ царскъ
 одеждѣ, сѣднъ на прѣстоль-тъ, и гово-
 22 рѣше имъ всенародно. А народъ-тъ въз-
 гласяваше: *Това е гласъ Божій а не че-
 23 ловѣчскій*. И на часъ-тъ го ^впозаи ан-
 гелъ Господень, защото ^вне въздаде сла-
 вѣ-тъ на Бога, и изведенъ быде отъ чер-
 24 веп и умрѣ.
 24 А ^вслово-то Божіе растѣше и умножа-
 25 ваше ся. А Варнава и Савлъ, като свѣр-
 пни хъ службѣ-тъ си, върнѣхъ ся отъ
 Іерусалимъ съ *Антиохіѣ*, и ^взѣхъ съсь
 себе си ^вИоанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1 А въ церквѣ-тъ която бѣше ^ввъ Антио-
 хіѣ имаше нѣкои си пророци и учители,
 1 ^вВарнава и Симеонъ нарицаемый Нигеръ,
 и ^вЛуцій Киринеянинъ, и Маналиъ вѣс-
 2 питаный-тъ наедно съ Ирода четверовласт-
 2 ника, и Савлъ. И когато служа хъ тѣ
 Господу и постѣхъ, рече Духъ Святый:
 3 *Отдѣлѣте ми Варнава и Савла на ра-
 ботѣ-тъ ^бна който съмъ ты призва хъ.
 3 *Тогази като пости хъ и ся помолитъ хъ,
 възложи хъ на тѣхъ рацѣ и *си* испрати-
 4 хъ. И така тѣ проводени отъ Духа Свя-
 5 татаго излѣзо хъ въ Селевкіѣ, и отъ тамъ
 5 отплува хъ ^ввъ Кипръ. И когато бѣхъ
 въ Саламинъ, ^впроповѣдувахъ слово-то
 6 Божіе въ Иудейскы-тъ съборища; и има-
 хъ за служъ ^вИоанна. И като прѣминъ-
 7 хъ *всичкій* островъ до Пафа, ^внамѣри хъ
 нѣкого си магесника, лѣжовень пророкъ
 7 Иудейинъ на име Варисусъ, Който бѣше
 съ исправника Сергія Павла, человекъ ра-
 8 зумнаго. Той *Сергій* повыка Варнава и
 Савла, и поиска да чуе слово-то Божіе.
 8 *Но магесникъ-тъ Елима (защото така ся
 тѣлкува негово-то име), противѣше имъ
 9 ся, и стараше ся да развѣрне исправи-
 9 ка отъ вържѣ-тъ. Но Савлъ, който *ся на-
 ричаше* и Павелъ, ^виспылни ся съ Духъ

б Мх. 12; 14, 15. 23; 15.
 в Іоан. 21; 18.
 г Гл. 5; 19.
 д Псал. 126; 1.
 е Гл. 10; 3, 17. 11; 5.
 ж Гл. 16; 26.
 з Псал. 34; 7. Дан. 3; 28. 6;
 22. Есп. 1; 14.
 и Іов. 5; 19. Псал. 33; 18,
 19. 34; 22. 41; 2. 97; 10.
 2 Кор. 1; 10. 2 Пет. 2; 9.

і Гл. 4; 23.
 к Гл. 15; 37.
 л Ст. 5.
 м Быт. 48; 16. Мар. 18; 10.
 н Гл. 13; 16. 19; 33. 21; 40.
 о 3 Цар. 5; 9, 11. Іез. 27; 17.
 п 1 Цар. 25; 38. 2 Цар. 24;
 17.
 р Псал. 115; 1.
 с Псал. 55; 11. Гл. 6; 7. 19;
 20. Кол. 1; 6.

т Гл. 13; 5, 13. 15; 37.
 у Ст. 12.
 —
 а Гл. 11; 27. 14; 26. 15; 35.
 б Гл. 11; 22 до 26.
 в Рим. 16; 21.
 г Числ. 8; 14. Гл. 9; 15. 22;
 21. Рим. 1; 1. Гал. 1; 15;
 2; 9.

д Мар. 9; 38. Гл. 14; 26. Рим.
 10; 15. Есес. 3; 7. 8. 1
 Тим. 2; 7. 2 Тим. 1; 11.
 Есп. 5; 4.
 е Гл. 6; 6.
 ж Гл. 4; 36.
 з Ст. 45.
 и Гл. 12; 25. 15; 37.
 к Гл. 8; 9.
 л Нех. 7; 11. 2 Тим. 3; 8.
 м Гл. 4; 8.